

திருமலை வடிகதி.

- முதற்பாட்டில்—திருநாம ஸங்கீர்த்தகத்தாலே யமன் முதலானோர் தலைவிலே காலை வைத்துக் கூத்தாடும்படியான பெருமை பெற்றேனென்றார்.
- உ.—திருநாம ஸங்கீர்த்தகத்திலுள்ள இனிமையாலே பாமபதமும் வேண்டாவென்றார்.
- ங.—அத்தோடு விரோதிக்கும் ஸம்ஸாரமும் வேண்டாவென்றார்.
- ச.—கொடிய பாவிகளுக்கும் திருநாமஞ்சொல்ல அதிகாரமுண்டாயிருக்க இழப்பதே! என்று வயிறெறித்தார்.
- சி.—அல்பமாயும் அபித்யமாயுமுள்ள ப்ராக்ருதவிஷயங்களைப் பந்துவார் சீலமில்லாச் சிறியோர் என்றார்.
- க.—போக்தாவின் சீலமில்லாமையைச் சொன்னார்.
- சு.—முழுக்கூக்கலாக ப்ரயித்திருக்கிற பாஹ்யமதஸ்தரைக் குறித்து ஆச்சரியக்கத்தக்க தைவத்தை உபதேசித்தார்.
- சு.—எம்பெருமானுடைய வைபவத்தைப் பொருதவர்கள் கொல்லத்தக்கவர் என்றார்.
- க.—இசைந்தவர்களை நோக்கி “நீங்கள் ஸர்வஸூக்பரண கண்ணிராணைப் பணி மின்” என்றார்.
- கௌ.—வீபவாவதாரங்களுக்குப் பிற்பட்டவர்க்கும் உதவும்படி திருவாங்கம் பெரிசு கோயிலிலே வந்து கிடந்தானென்றார்.
- கக.—திருவாங்கமென்னப் பெருதவர்கள் கர்ப்ப கிர்ப்பாக்யர் என்றார்.
- கஉ.—நாம்பெற்றாலும் பிற்படும் அளர்த்தத்தைப் பொறுக்கமாட்டேன் என்றார்.
- கங.—எல்லாரும் திருநாமத்தை அநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கக் கூடுமா? என்று மகோ ரதித்தார்.
- கச.—பகவத் விரோதிகளோடு இதுவரை தமக்கிருத்த ஸம்பந்தத்தால் வந்த விடாய்தீர, திருநாமத்தை வாயாரப்பேசினார்.
- கசி.—ஸம்பந்த உணர்ச்சியைப் பிறப்பித்தவாற்றை அருளிச்செய்தார்.
- கக.—விஷயத்துக்குத் தகுதியாக பக்திபெருகினபடியைப்பேசினார்.
- கங.—தமது கண்கள் களித்தபடியைப் பேசினார்.
- கஅ.—கண்களிப்புப் புறவெள்ளமிட்டபடியைச் சொன்னார்.
- கக.—உடலுருகினபடி சொன்னார்.
- கௌ.—எம்பெருமானோடுள்ள உறவுறிந்தவர்க்கு அகலவொண்ணாது என்றார்.
- கக.—மறஸ்ஸால் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதென்றார்.
- கஉ.—பாசரயிட்டிப் பேசவொண்ணாதென்றார்.
- கங.—மறக்கமுடியாதென்றார்.
- கச.—பிறந்த பக்தி, விஷயத்துக்குத் தகுதியாக இல்லாமையாலே அது க்ருத்ரிம மென்றார்.
- கசி.—சாஸ்திரீயமான பக்தி முதலியவை ஒன்றுமில்லையென்றார்.
- கக.—ஸ்திரீ சூத்திரான்களுக்குள்ள நன்மையுமில்லையென்றார்.
- கங.—நிரியக் ஐந்துகளுக்குள்ள நன்மையுமில்லையென்றார்.
- கஅ.—கஜேந்த்ரரழ்வான் தான் இடர்ப்பட்டபோது தீண்டித் தீண்டியுமில்லையென்றார்.

திருமலை ஸங்கதி.

- உக.—பிலிஷாண தேசவாஸயில்லையென்றார்.
- க.௦.—இவை யிவ்வாமை மாத்திரமேயன்றியே பிறர்க்கு அகத்தத்தை விளைப்பவனுமா யிராகின்றே எனென்றார்.
- க.க.—நீசவியையுமான ஸ்தீகசாலும் பிராகாரிக்கப்பட்டேனென்றார்.
- க.உ.—இப்படி ஒருவர்க்குமாகாதவன் திருமுன்பே வந்துவின்றது மூர்க்கத்தன மென்றார்.
- க.௩.—வெட்கங்கொட்டவன் நாலென்றார்.
- க.௪.—இப்படிப்பட்ட கான் உன்னக்கிட்ட உனக்கு அவத்யத்தை விளைப்பேனல் வேன் என்றார்.
- க.௫.—விரீமையாலே சேர்த்துக்கொண்டானென்றார்.
- க.௬.—விசேஷகடாகும் பண்ணவேணுமென்று கதறினார்.
- க.௭.—அந்த விசேஷகடாகும் பெருமல் அலைபாய்ந்தார்.
- க.௮.—இப்படி என்னைப்போலே பதறுகின்ற தொண்டரை உகக்குமவன் நீ என்றார்.
- க.௯.—அவர்க்குப் பிறப்பின் தாய்வால் ஒருகுறையுமில்லை யென்றார்.
- க.௧௦.—அவர்களுக்குப் பரதரிம்மை முதலிய கொடியகருமங்களின் பலன் அதபவிக்க வேண்டா என்றார்.
- க.௧௧.—அவர்கள் நங்கனோடு ஸம்பந்தம் பெற்றவர்களை யும் பரிசுத்தராக்குமவர் என்றார்.
- க.௧௨.—அவர்கள் எம்பெருமானைப்போலே பூஜிக்கத்தக்கவர் என்றார்.
- க.௧௩.—பிறப்பையும் நடத்தையையுங்கொண்டு அவர்களை இழிவாக நினைக்குமவர்கள் சண்டானரென்றார்.
- க.௧௪.—பிரமன் முதலியோர்க்கும் அரிதான பேற்றை ஒரு திரிய்குத்துவர்க்கு அருள் செய்தமையைக் கூறினார்.
- க.௧௫.—இத்தவிய பரபூதத்தில் எம்பெருமானுக்குள்ள போக்யதையை வெளியிட்டார்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.